

dził podobno, że wolałby tłómaczyć widzenia św. Jana, niż tę pieśń, taką trudność przedstawiała ta gmatwanina, najniestosowniej podzielona na rozdziały przez późniejszych przepisywaczy i układaczy. Dzięki wreszcie usilowaniom badaczy udało się wydzielić i uporządkować tego hebrajskiego Anakreona. Odtąd znalazł on licznych tłómaczy, interpretatorów, naśladowników, przerabiaczy.

Z naszych przekładów tych pieśni najwięcej jest znany przekład Ujejskiego. Ale autor Ciorana nadał pieśniom formę zbyt lekką, piosenkową. Ostatni przekład p. Dana formą swą, kolorytem i językiem jest daleko więcej zbliżony do oryginału. Drga miłośnym szaleem upojenia, chcią bezgraniczną. Mniej szczęśliwy jest jednak p. Dan w doborze rymów. „Stawów” rymuje z „murawy”, „ramion” z „łamią”, „chłód” z „w.ódl”, „las” z „gwiazd” itd. Wydanie ozdabiają (?) rysunki (drzeworyty) futurystyczne p. Lillego. Są na nich „stylizowane” niby jakieś drzewa, niby sarny...

Przetłumaczył Smolik. „Przez lądy i oceany”. Warszawa-Kraków, nakł. księgarni J. Czerneckiego.

Tytuł i oprawa jak książki dla dzieci, czemu treść nie odpowiada. Zapewne, że książka ta może być z pożytkiem czytana przez młodzież dojrzałą, ale nie dla niej jest pisana. Lekarz, polak w wojsku austriackim, wzięty został do niewoli rosyjskiej i opowiada, co przeżywał. Nie literat, więc opowiadanie jego jest proste, bezpretensjonalne, ale w tym właśnie jego wartość, bo nie puszcza wodzy fantazji, nie koloryzuje, a podaje to, co widział i co

Na Szpital Bonifratrów w Krakowie w myśl odezwy zamieszczonej w Nr. 10 „Nowości Ilustrowanych” złożyła w Administracji naszego pisma p. Z. Velké z Krakowa 500 Mp.

Do Konwentu Bonifratrów (Kraków, ul. Krakowska 1. 48) wpłynęły następujące ofiary: OO. Redemptoryści Kraków-Podgórze — 50.000 Mp, Dr Michał Hładij Kraków — 100.000 Mp, OO. Redemptoryści w Tachowie — 10.000 Mp, Kulinowscy Kraków — 10.000 Mp, Dr Tadeusz Epstein Kraków — 5.000 Mp, Urząd parafialny Przyborówka 5.000 Mp, Ks. Józef

Drozd w Sanoku — 2.000 Mp, Ks. Jan Mosodowicz w Jaśliku — 1000 Mp, Zofia Ciechanowska Kraków — 1.000 Mp, Stasicki Lwów — 100 Mp, Marya Haralewiczówna Radomysł — 250 Mp, od bezimiennnej osoby Poznań — 100.000 Mp, Wydawnictwo „Nowości Ilustrowanych” Kraków — 10.000 Mp, B. W. Weindling Kraków — 30.000.

Konwent Bonifratrów wszystkim WW. PP. Ofiarodawcom składa staropolskie najserdeczniejsze „Bóg zapłać!”

Z teatrów: „Amor w śniegu”. Akt II. Cesarz (p. Lelewicz) odbywa czerle. Po prawej ręce Rönner, pułkownik (p. Karasiński) po lewej v. Parthey (p. Rewski) Kłan'a sę b. m. m. Ischl. Fot. art. Studio.

Z teatrów: „Amor w śniegu”. P. Andrzej Lelewicz, jako cesarz Franc. Józef. Fot. art. Studio

przeżył. A przeżył wiele, patrzeć umiał. Opisuje swą podróż na Syberję, swą niewolę. Kreśli nam stosunki w obozach jeńców, w szpitalach. Podaje nadzwyczaj ciekawe szczegóły o polskiej emigracji na Syberję, o polskim żołnierzu tułaczem. Przeżył wybuch rewolucji, był pod rządami Czechów i admirała Kełczaka. Można powiedzieć, że tu pierwszy raz spotykamy się z jasnym przedstawieniem tych wypadków. Niedola naszych wygnańców, owo syberyjskie San Domingo, nikczemność Czechów — występują tu w całej pełni. Zapoznajemy się też z miastami syberyjskimi i chińskimi, z ludnością tych egzotycznych krajów. Powrót do Polski przez Japonię, Ocean Indyjski, morze Czerwone itd. wypełnia resztę kart tej wysoce zajmującej i pouczającej książki. Czyta się też ją z rosnącym zaciekawieniem.

kb.

Już opuścił prasę Nr. 3 „DZIATWY POLSKIEJ” ILLUSTROWANEGO DWUTY- GODNIKA DLA DZIECI

Treść numeru, na którą składają się krótsze lub dłuższe opowiadania wierszem i prozą, wesołe żarciki, dział zagadkowy itd., bardzo starannie dobrana, a bogato ilustrowana, załatwić może naprawdę najmłodszych czytelników, którzy w swym organie znajdują sposobność nie tylko przyjemnego, ale i pożytecznego spędzenia czasu. „DZIATWA POLSKA” ma bowiem za zadanie bawić, ale zarazem i uczyć.

Zgłoszenia prenumeraty przyjmuje Redakcja i Administracja „DZIATWY POLSKIEJ”

KRAKÓW, ul. Kazimierza Wielkiego L. 95

Numery pojedyncze do nabycia w księgarniach i agencjach dzienników.

Kącik humorystyczny.

ooo

Fatalna trzynastka.

— Dyabli nadali — narzekał pan radca — z tem nowem ozną zeniem godzin liczbami od jeden do dwadzieścia cztery. Dawniej jadałem obiad o pierwszej, teraz o trzynastej, i prawdopodobnie z tego powodu mam ciągle awantury z moją starą...

oo

Żona — papież.

(Podśluchana rozmowa).

— I cóż tam żona dobrodziejka?
— Powiadam panu, mam z nią krzyż Pański!... Przewróciło się kobiecie w głowie i wydaje się jej, że jest papieżem, a ja biedak muszę to odcierpieć!
— W jakiż sposób daje to panu odczuć?
— Nabiła sobie głowę, że papież rozdaje kapelusze kardynalskie i dalejże go naśladować, a w tem cała bieda, że wszystkie mnie się dostają, niech się tylko spóźnią na obiad lub wrócę do domu wieczór po dziesiątej...

Gabinet „fachowy”.

Anglicy pragną mieć „na właściwym miejscu właściwego człowieka”, Rzymianie zaś mówili: „nomen-omen”. Stosując się do tego, ułożono następującą listę kandydatów na członków gabinetu złożonego wyłącznie z posłów sejmowych.

Minister spraw zagranicznych:

Feliks Duda lub Zawada.

Minister spraw wewnętrznych:

Dominik Tutaj.

Minister skarbu:

Al. Skarbek, Antoni Chudy, Jerzy Kantor, Jan Pioniążek, Perl.

Minister komunikacji:

Ks. Pośpiech, Tabor.

Minister aprowizacji:

Józef Bochenek, Franciszek Maślanka, Teofil Kurczak, Antoni Pączek, Eug. Okoń.

Minister wojny:

Jakób Bojko, Szymon Piechota.

Minister oświaty: vacat.

Minister handlu i przemysłu:

Kaz. Krawiec, Tadeusz Tabaczyński, Jan Smole.

Minister rolnictwa:

Tomasz Wróbel lub Franciszek Jęczmyk.

Minister sprawiedliwości:

Antoni Mizera.

Minister robót publicznych:

Adam Cieśl.

Na prezydenta gabinetu upatrzono albo ministr sprawiedliwości: Mizera, albo Jana Skrzypka, albo Józefa Zamiarę.

oo

Tryumfy „Cracovii” w Pradze.

— Cóż powiesz o zbajaniu się naszych piłkowników w Pradze?

— Z góry wiedziałem, że tak będzie.

— ? ?

— Słyszałeś to kiedy, abyśmy wygrali w jakiegokolwiek bądź sprawie z Czechami? Zawsze nas orzną i śmieją się z głupich, co się z nimi wdają.

oo